

Praví totiž § 19 cit. vl. nař., že pensijní základna se určí zřízencům podle III. plat. stupnice, podúředníkům podle II. plat. stupnice stanovené v § 27 plat. zák. č. 103/1926 Sb. na základě služného, kterého by byli při započitatelné (započtené) služební době (§ 50 vl. nař. č. 96/1930 Sb.) tříletými postupy dosáhli v den skončení činné služby, při čemž odst. 2 § 19 vl. nař. č. 96/1930 Sb. dále určuje, že obdobně sluší postupovati při určení pensijní základny podúředníkům pohraniční finanční stráže, jakož i zřízencům (podúředníkům) bývalé finanční stráže. Odpovědné (zaopatřovací) platy těchto zaměstnanců (pozůstalých po nich) se řídí předpisy platnými pro pragmatikální zřízence (podúředníky) a jejich pozůstalé.

A tu převodová ustanovení plat. zák. č. 103/1926 Sb. mají na zřeteli, pokud zřízenců a podúředníků se týká, pouze stanovení služného a lze tudíž podle nich toliko určit horní mez nové pensijní základny prýstící ze služného, nelze však pensijní základnu zjistiti co do přídavků do ní započitatelných. Z toho nutno usuzovati, že zák. č. 70/1930 Sb. nemíní měniti dosavadní ustanovení, která platila ve příčině hraničního přídavku v době skončení činné služby toho kterého příslušníka mužstva pohraniční finanční stráže či bývalé finanční stráže jakožto staropensistů. A ježto vládě nebylo v § 5 zák. č. 70/1930 Sb. uloženo, aby stanovila předpisy pro určení pensijní základny staropensisty pokud se týká všech složek pensijní základny podle sazeb plat. zák. č. 103/1926 Sb. a obzvláště § 148 odst. 2, pokud se týká podle vlád. nař. č. 201/1923 Sb., nýbrž jen, že nesmějí tyto sazby meze převodových předpisů překročiti, nelze shledati, že by ustanovení § 51 vl. nař. č. 96/1930 Sb., jímž vláda stanovila, že »pensijní základna určená podle části první tohoto nařízení se zvyšuje u příslušníků pohraniční finanční stráže o hraniční přídavek . . . v té výši a potud, pokud jej měli v den skončení činné služby«, odporovalo některému zákonu a obzvláště zák. č. 70/1930 Sb.

Shrnuv tyto vývody, dospívá nss k právnímu názoru, že ustanovení § 51 vl. nař. č. 96/1930 Sb., že pensijní základna, určená podle ustanovení části první tohoto nařízení, se zvyšuje u příslušníků pohraniční finanční stráže o hraniční přídavek v té výši a potud, pokud jej měli při skončení činné služby, neodporuje zákonu. A ježto není sporné, že st-1 v den skončení své činné služby, to jest dne 31. srpna 1912, nepobíral žádného hraničního přídavku vůbec, nelze důvodně tvrditi, že by postup žal. úřadu, kterýž mu přídavek ten nepřiznal, odporoval zákonu.

Č. 11.256.

Zaměstnanci veřejní: * Jde-li o určení nové pensijní základny podle zák. č. 70/1930 Sb. u bývalého uherského státního úředníka (lesního), není doba, odsloužená před vstupem do uherské státní služby ve službě župní, dobou započitatelnou nebo započtenou ve smyslu § 50 vl. nař. č. 96/1930 Sb., nebyla-li doba ta zvláštním aktem započtena pro postup do vyšších požitků ve služebním poměru, v němž se zaměstnanec nalézal v den skončení činné služby.

(Nález ze dne 2. května 1934 č. 12.557/32.)

V ě c: Isabela H. v T. proti ministerstvu zemědělství o úpravu vdovské pense.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Josef H., manžel st-lčin, zaměstnán byl jako lesní praktikant u města Báňská Štiavnica od 1. října 1886 do 31. října 1887, dále jako lesní kurátor v župě Hontianské od 1. listopadu 1887 do 1. května 1896 a vstoupil do státní služby uherské dne 5. června 1896, ustanoven byv dekretem uher. min. orby z 25. února 1896 č. 7754 lesním v IX. hodn. třídě; službu konal až do své smrti dne 8. srpna 1906 dosáhnuv požitků 2. stupně IX. hodn. tř. Výměrem zem. úřadu v Bratislavě z 31. října 1930 vyměřena byla st-lce vdovská pense roční 7.920 Kč, to jest 40% pensijní základny jejího zemřelého manžela 19.800 Kč (služné podle 6. platové stupnice, stupně d). Při tom vycházel úřad ze skupiny A časového postupu, rovné služební třídě I. b) a z rozhodné doby určené podle § 2 odst. 2 věty první vl. nař. č. 96/1930 Sb. v rozsahu 12 roků, 4 měsíců, 2 dnů.

Z tohoto výměru podala st-lka odvolání z 25. prosince 1930, kteréž zamítlo min. zeměd. v dohodě s min. fin. nař. výnosem.

Proti tomuto rozhodnutí čelí stížnost, kterou nss neuznal důvodnou.

Na sporu jest pouze otázka, zda bylo započísti do doby rozhodné podle § 2 odst. 2 a § 50 vl. nař. č. 96/1930 Sb. i službu, kterouž manžel st-lčin konal od 1. listopadu 1887 do 1. května 1896 u župy Hontianské, čímž by se dospělo k rozhodné době v rozsahu 19 roků, jak tvrdí st-lka, či zda v daném případě jest dobou rozhodnou toliko doba v rozsahu 14 roků 3 měsíců 8 dnů, vypočtená podle § 2 odst. 2 věty první a poslední cit. vl. nař., jak tvrdí žal. úřad.

Podle § 2 odst. 1 cit. vl. nař. č. 96/1930 Sb. určí se úředníkům jmenovaným až včetně do IX. hodn. třídy... pensijní základna postupem v dalších odstavcích stanoveným... ve skupině A... podle 6. platové stupnice, stanovené v § 11 odst. 2 (po případě se zřetelem na ustanovení odst. 3 a 4) plat. zák. č. 103/1926 Sb....

Postup, jak vypočísti jest dobu rozhodnou pro určení pensijní základny, upravuje odst. 2 § 2 cit. vl. nař., kde se praví, že se především v mezích časového postupu zjistí doba, kterou by musil zaměstnanec ve skupině časového postupu (§ 1 cit. vl. nař.) ztráviti, aby podle čl. III. a podle čl. V. § 1 zák. č. 541/1919 Sb. časovým postupem dosáhl požitků hodn. třídy a platového stupně, v němž byl při skončení činné služby; dosáhl-li těchto požitků za delší započitatelnou (započtenou) služební dobu (§ 50 cit. vl. nař.), než odpovídá lhůtám časového postupu uvedeným v předcházející větě, přihlíží se k této době. K takto zjištěné době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni.

Jak patrně z této normace, jest zprvu zjistiti rozhodnou dobu podle lhůt časového postupu podle zák. č. 541/1919 Sb. s připočtením započitatelné (započtené) služební doby v posledním dosaženém plat. stupni a podle takto zjištěné doby rozhodné určití pensijní základnu. Jen, když dosáhl zaměstnanec požitků hodn. třídy a plat. stupně, v němž byl při skončení činné služby, za delší dobu, než odpovídá shora uvedené době vypočtené podle lhůt časového postupu, jest přihlídnouti k této delší době

a k ní pak ještě přičísti započitatelnou (započtenou) služební dobu v posledním dosaženém platovém stupni.

Co rozuměti jest při úpravě zák. č. 70/1930 Sb. a § 2 odst. 2 věty druhé a poslední vl. nař. č. 96/1930 Sb. dobou započitatelnou, pokud se týká započtenou, definuje předpis § 50 cit. vl. nař. v tom smyslu, že pokud se za podklad pro zjištění doby rozhodné pro určení pensijní základny bere započitatelná (započtená) služební doba, rozumí se, nepodává-li se z toho kterého ustanovení tohoto nařízení jinak, započitatelnou dobou doba ve služebním poměru, ve kterém se určuje pensijní základna, skutečně ztrávená a pro postup do vyšších požitků v tomto služebním poměru v den skončení činné služby započitatelná, dobou započtenou pak jiná období pro postup v tomto služebním poměru započtená

A tu není sporu o tom, že manžel st-ličin v den skončení činné služby, to jest v den svého úmrtí v činné službě dne 8. října 1906 byl státním úředníkem lesním s vysokoškolským vzděláním a že v této státní službě dlel pouze od 1. května 1896 do 8. října 1906, to jest jen 10 roků, 5 měsíců, 7 dnů. Naproti tomu jest služební doba ztrávená manželem st-ličiným u župy Hontianské od 1. listopadu 1887 do 1. května 1896 podle své povahy službou, kteráž nebyla konána u státu, nýbrž u jiného právního orgánu veřejného, to jest u župy. Obě služby jsou již svou povahou od sebe odchylné. A ježto podle předpisu § 2 odst. 2 věty druhé a poslední vl. nař. č. 96/1930 Sb. jest možno přihlédnouti ve smyslu tohoto předpisu jen k době započitatelné v tom služebním poměru, ve kterém se určuje pensijní základna, skutečně ztrávené a započitatelné pro postup do vyšších požitků ve služebním poměru v den skončení činné služby, služební poměr ten však u manžela st-ličina byl nesporně služeb. poměrem státního úředníka, nelze k této započitatelné služební době státní přičísti jiná období, kteráž nejsou službou státní skutečně ztrávenou a započitatelnou ve služebním poměru v den skončení činné služby. Ke službě župní jako službě započtené bylo by lze toliko tehdy přihlédnouti, kdyby byla bývala manželu st-ličinu pro postup do vyšších požitků ve služebním poměru státního úředníka započtena. Že by pak služba ztrávená u župy Hontianské byla manželu st-ličinu započtena bývala do služby státní pro postup do vyšších požitků ve službě státní příslušnými k tomu orgány a kterým konkrétním správním aktem, to st-čka ani v řízení správním netvrdila a ani nyní ve stížnosti netvrdí a není to ani ze spisů správních patrno. Vzhledem na jasný předpis § 2 odst. 2 věty druhé a § 50 vl. nař. č. 96/1930 Sb. nelze proto souhlasiti s názorem st-lky, že i služba župní jest službou rovnocennou se službou státní s hlediska právě citovaných předpisů, které praví, jak bylo shora dovedeno, opak.

Shrnuv tyto vývody, dospívá nss k právnímu názoru, že jde-li o určení nové pensijní základny podle zák. č. 70/1930 Sb. u býv. uher. státního úředníka (lesního), není doba odsloužená před vstupem do uherské státní služby ve službě župní dobou započitatelnou nebo započtenou ve smyslu § 50 vl. nař. č. 96/1930 Sb., nebyla-li doba ta zvláštním aktem pro postup do vyšších požitků ve služebním poměru, v němž se úředník ten nalézal v den skončení činné služby (státní) započtena.

Za tohoto stavu věci přihlédl žal. úřad právem v daném případě k předpisu § 2 odst. 2 věty první a poslední vl. nař. č. 96/1930 Sb., ježto vykazuje výpočet podle těchto ustanovení rozhodnou dobu delší. Že by pak na tomto podkladě byl žal. úřad dospěl k nesprávným důsledkům a byl pensijní základnu určil a v kterém směru způsobem neodpovídajícím zákonu, to stížnost sama dále nerelevuje.

Č. 11.257.

Zaměstnanci veřejní: * **President krajského soudu, který byl ustanoven na služebním místě, zařazeném podle § 40 plat. zák. č. 103/1926 Sb. do IV. stupnice funkčního služného, nemá nároku, aby mu ve smyslu zák. č. 70/1930 Sb. byla stanovena pensijní základna podle stupnice IV., třebaž byl jmenován do 5. hodn. třídy býv. systému.**

(Nález ze dne 2. května 1934 č. 12.850/32.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 9027/31, 10.484/33, 10.591/33, 10.731/33.

Věc: Čeněk H. v Č. proti ministerstvu spravedlnosti o úpravu pensijní základny.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l, nar. 1851, byl podle výnosu min. sprav. z 18. listopadu 1909 jmenován rozhodnutím císaře ze 16. listopadu 1909 jako rada vrch. zem. soudu v Praze presidentem krajského soudu v České Lípě a podle výnosu téhož min. ze 7. května 1911 byl rozhodnutím císaře ze 4. května 1911 jmenován dvorním radou ad personam s ponecháním na jeho služebním místě. Dosáhnuv 1. června 1915 požitků V. hodn. třídy, 2. stupně, byl výnosem min. sprav. z 5. března 1919 přeložen koncem března t. r. do trvalé výslužby.

K přihlášce st-lově z 24. července 1930 vyměřilo presidium vrch. soudu v Praze výnosem ze 7. dubna 1931 za souhlasu zem. fin. ředitelství v Praze na základě zák. č. 70/1930 Sb. vzhledem k pensijní základně 53.100 Kč, určené podle § 6 vl. nař. č. 96/1930 Sb., místo do-savadních zaopatřovacích požitků st-li od 1. ledna 1930 výslužné 53.100 Kč ročně, t. j. 100% nové pensijní základny 53.100 Kč (základní služné 10. stupně 36.900 Kč, funkční služné 16.200 Kč) na dobu trvalé výslužby.

Z tohoto výměru vznesl st-l odvolání z 26. července 1931, pokud jím nebyla pensijní základna stanovena podle III. stupnice funkčního služného částkou 24.000 Kč, tedy se základním služným 36.900 Kč, celkem částkou 60.900 Kč, nýbrž podle IV. stupnice b) stupně funkčního služného částkou 16.200 Kč.

Min. sprav. nař. rozhodnutím odvolání zamítlo z těchto důvodů: Podle § 6 odst. 3 vl. nař. č. 96/1930 Sb. jsou pro určení části pensijní základny vyplývající z funkčního služného rozhodny dva momenty: 1) na jakém systemisovaném služebním místě byl soudce v den skončení činné služby ustanoven, — 2) které hodn. třídy a jakého stupně měl požitky v den skončení činné služby. Pokud jde o první z uvedených rozho-